

رابطه ورشکستگی با بیش‌ارزشیابی سهام، مدیریت سود و محافظه کاری

محمود لاری دشت بیاض^۱

الهه زراعتی نوقابی^{۲*}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۲۵ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۷/۰۵

چکیده

این پژوهش به بررسی رابطه ورشکستگی با بیش‌ارزشیابی سهام و مدیریت سود و محافظه کاری حسابداری پرداخته است. متغیر وابسته پژوهش، ورشکستگی و متغیرهای مستقل پژوهش، شامل نماینده‌های بیش‌ارزشگذاری سهام (نسبت بهای هر سهم به سود هر سهم تأخیری و نسبت بهای هر سهم به ارزش هر سهم تأخیری) و نماینده مدیریت سود (تعهدات اختیاری) و نماینده محافظه کاری (معیار گیولی و هاین برای محافظه کاری غیرشرطی بر پایه اقلام تعهدی) است. روش پژوهش از نوع کاربردی و روش آماری بکار رفته شامل الگوی رگرسیون OLS با اثرات ثابت است. نمونه آماری پژوهش شامل ۵۲۶ سال شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۹ است. نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش نشان می‌دهد که در شرکت‌های مورد بررسی در این بازه زمانی، ورشکستگی با بیش‌ارزشیابی سهام (به طور متوسط) و مدیریت سود (به طور ضعیف) رابطه منفی معنی داری دارد ولی با محافظه کاری رابطه معنی داری ندارد. همچنین اندازه شرکت و تغییر حسابرس و گردش موجودی کالا بر ورشکستگی مؤثر نیست اما ورشکستگی با نوع موسسه حسابرسی (به طور ضعیف) رابطه منفی معنی داری دارد.

واژگان کلیدی

ورشکستگی، بیش‌ارزشیابی سهام، مدیریت سود، محافظه کاری

^۱ استادیار گروه حسابداری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران. (m.lari@ferdowsi.um.ac.ir)

^۲ دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند، بیرجند، ایران. (* نویسنده مسئول: eligolzn@gmail.com)